

HERB GRABOWCA

Grabowiec to jedna z najstarszych osad Zamojszczyzny. Już w drugiej połowie XIII wieku stał tu gród warowny, strzegący szlaku handlowego z Włodzimierza Wołyńskiego do Zawichostu. Nie jest znana data powstania Grabowca. Nie wiadomo też, kiedy otrzymał po raz pierwszy prawa miejskie. Jako miasto pojawia się w źródłach w 1366 r. Historycy przyjmują rok 1447 jako datę nadania miastu prawa magdeburskiego przez Władysława I księcia mazowieckiego i bełskiego. Herbem Grabowca, jak podaje heraldyk prof. Marian Gumowski, jest mur forteczny o trzech spiczastych wieżach. Wizerunek takiego herbu znany jest z trzech pieczęci miejskich z drugiej połowy XVI wieku. W roku 1847 zaprojektowano dla Grabowca nowy herb, który przedstawiał

biały zamek o trzech basztach, stojący na zielonej górze. Na środkowej baszcie umieszczono chorągiew. Tło herbu było niebieskie. Herb ten nie został zatwierdzony. Właściwym herbem Grabowca, wg prof. Gumowskiego, jest czerwony mur forteczny z niebieskimi daszkami na trzech basztach na białym tle.

DZIAŁY GRABOWIECKIE

Działy Grabowieckie stanowią wschodnią część Wyżyny Lubelskiej, tworzą wydłużony, niezbyt wysoki, pofalowany garb o przebiegu zbliżonym do równoleżnikowego, sięgający 300 m n.p.m. Garb ten zbudowany jest z wapiennych, górnokredowych, czyli liczących sobie trochę mniej niż 100 mln lat, skał zwanych opokami. Działy Grabowieckie to wyjątkowy krajobraz. Króluje otwarte, pszeniczne przestrzenie, rozdarte wysokimi miedzami i kiepskimi drogami. Charakterystyczne jest to, że miejsca najgęściej pocięte jarami znajdują się wśród lasów. Ten fakt łatwo wytłumaczyć: tutaj gleby są wyjątkowo urodzajne, więc nie uprawia się ich tylko tam, gdzie nie jest to możliwe ze względu na ukształtowanie powierzchni. Dominują tutaj lasy liściaste z dużym udziałem grabów i dębów. Fauna Działów Grabowieckich nie jest szczególnie bogata z drugiej jednak strony pod Gliniskami znajduje się jedyne w kraju stanowisko tchórza stepowego, a pod Grabowcem kolonia susła perełkowanego. Warto także

wspomnieć o skrzydlatych mieszkańcach tej krainy. Spotkać tu można m.in. orlika krzykliwego, dzięcioła średniego (gatunki leśne) oraz sowy: plomykówkę, pójdkę, puszczyka, sowę uszatą. Na Działach Grabowieckich są miejsca warte szczególnego polecenia. Niewątpliwie jednym z nich jest rezerwat leśno-krajobrazowy "Pasieka" oraz rezerwat "Gliniska" i "Wygon Grabowiecki". Warto zwrócić uwagę na przepiękne kapliczki i przydrożne stare krzyże oraz stare karawaki (krzyże epidemiczne) wpisane w krajobraz wiosek.

GMINA GRABOWIEC

Gmina Grabowiec leży w centralnej części Działów Grabowieckich. Zajmuje powierzchnię 128,88 km². Obecnie w 24 miejscowościach mieszka 4799 osób, z których 80% związanych jest z rolnictwem. Użytki rolne z przewagą gleb II i III klasy zajmują 75%

powierzchni gminy. Unikalne walory przyrodniczo - krajobrazowe terenu gminy zaważyły na włączeniu jej części do powstałego w 1995 roku Skierbszowski Parku Krajobrazowego.

Okolice Grabowca obfitują w liczne znaleziska archeologiczne począwszy od narzędzi epoki kamienia gładzonego aż po monety rzymskie, naczynia żelazne, szklane bransolety i kościane skrzydła, które świadczą o bogatej historii osadnictwa na tych terenach.

O bogatej historii tych ziem świadczą również liczne zabytki architektury materialnej, choćby takie jak pozostałości dworów i parków podworskich w Skomorochach Dużych, Grabowczyku, Holużnem, Ornatowicach, Szyszowicach i Siedlisku oraz dominujące nad osadą na górze zamkowej pozostałości starego zamczyska.

GRABOWIEC

GMINA GRABOWIEC

MAPA TURYSTYCZNA